

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24C/282/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114227563
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Čisovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7114227563.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Zuzanou Čisovskou vo veci navrhovateľky: D. J. E. Q., nar. XX.X.XXXX, T. R. P., W. XX, zastúpenej: Mgr. Marcela Grancová, advokátka, so sídlom v Košiciach, Kováčska 28 proti odporcovi: D. E., F. XX.X.XXXX, T. R. P., W. XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach, Floriánska 18, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

Bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu, ktoré zaniklo rozvodom manželstva dňa 16.7.2014 vyporiadava takto:

Do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikazuje:

1. zostatok finančných prostriedkov na účte v Slovenskej sporiteľni, a.s. so sídlom v Bratislave č. XXXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu 16.7.2014 vo výške 2.161,40 EUR,
2. hnutelné veci tvoriace zariadenie domácnosti v hodnote 850,- EUR,
spolu v hodnote 3.011,40 EUR.

Do výlučného vlastníctva odporcu prikazuje:

1. osobné motorové vozidlo zn. Renault Laguna 1.9 dTi RXE v hodnote 1.500,- EUR,
2. stroj na výrobu a spracovanie bionafty Biodiesel processor fuelpod 2 v hodnote 5.000,- EUR,
3. hodnotu obchodného podielu v spoločnosti RE - OL s.r.o., so sídlom Budimír 7, IČO: 47081741 v hodnote 3.277,07 EUR,
spolu v hodnote 9.777,07 EUR.

Aktíva BSM spolu predstavujú 12.788,47 EUR.

Odporcovi prikazuje dlh z úveru v Tatrabanke a.s. č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2012 vo výške jeho zostatku k 16.7.2014 v sume 1.637,66 EUR.

Odporcovi prikazuje dlh zo zmluvy o pôžičke uzavretej s E. K. dňa 9.7.2012 vo výške jeho zostatku k 16.7.2014 v sume 3.613,50 EUR.

Odporca je povinný na vyrovnanie podielov z titulu vyporiadania BSM zaplatiť navrhovateľke sumu 2.095,42 EUR v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Účastníci konania sú povinní zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I súdny poplatok za konanie o vyporiadanie BSM spolu vo výške 383 EUR, navrhovateľka v rozsahu 114,90 EUR a odporca v rozsahu 268,10 EUR, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách štátu a náhrade trov konania medzi účastníkmi súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

o d ť o v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 10.11.2014 domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania, z dôvodu, že po rozvode manželstva sa s odporcom o vyporiadaní BSM nedohodli.

Účastníci konania navrhli, aby súd v rámci BSM vyporiadal nasledovné aktíva: osobné motorové vozidlo zn. Renault Laguna, stroj na výrobu a spracovanie bionafty, obchodný podiel odporcu v spoločnosti RE-OL s.r.o., so sídlom Budimír 7, zostatok finančných prostriedkov na účte navrhovateľky v Slovenskej sporiteľni a.s. a hnutelné veci tvoriace zariadenie domácnosti.

Odporca vo vzťahu k aktívam namietal, že do BSM nepatrí motorové vozidlo, stroj na spracovanie a výrobu bionafty a obchodný podiel.

Čo sa týka pasív, navrhovateľka žiadala, aby súd vyporiadal spoločný dlh účastníkov konania z úveru v Tatrabanke a.s. č. XX-XXXXXXXXXX, z ktorého bol financovaný nákup stroja na výrobu a spracovanie bionafty. Odporca žiadal, aby súd vyporiadal aj na ďalšie dva úvery, poskytnuté Tatrabankou a.s. dňa 22.11.2012 a dňa 30.3.2013 a taktiež dlh zo zmluvy o pôžičke uzavretej s E. K. dňa 9.7.2012.

Navrhovateľka žiadala, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil to, čo bolo zo spoločných finančných prostriedkov vynaložené na úvery zo dňa 22.11.2012 a 30.3.2013, použité na osobnú potrebu odporcu, nijako nesúvisiacu s potrebami rodiny a spoločnej domácnosti. Odporca žiadal, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil to, čo bolo vynaložené zo spoločných finančných prostriedkov na hypotekárny úver navrhovateľky, z ktorého nadobudla nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva.

Navrhovateľka zároveň žiadala, aby sa súd pri vyporiadaní odchyľil od zásady rovnosti podielov, s poukazom na existenciu dôvodov pre nerovnomerné vysporiadanie podielov. Tieto okolnosti videla v tom, že odporca vykonáva 11,5 ročný trest odňatia slobody, pričom odsúdený bol za drogovú trestnú činnosť a páchaním tejto trestnej činnosti dochádzalo k znižovaniu majetku patriaceho do BSM, pretože odporca nakupoval drogy celkom zrejme aj z finančných prostriedkov patriacich do BSM. V súvislosti s trestnou činnosťou bol vzatý do väzby v máji v roku 2013. Od toho času potreby rodiny zabezpečovala výlučne navrhovateľka, vrátane splácania úverov, starostlivosti o mal. dieťa a zabezpečovania potrieb rodiny. O potreby rodiny sa odporca nestaral už aj v čase pred jeho vzatím do väzby. Väčšinu času sa zdržiaval mimo spoločnej domácnosti a s výnimkou zabezpečenia bežných nákupov sa žiadnym iným spôsobom nepodieľal na fungovaní domácnosti, napriek tomu, že od júla 2012 nebol nikde zamestnaný. Z dôvodu, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, bol na čas po rozvode manželstva odporca zaviazaný prispievať na výživu mal. dieťaťa účastníkov konania len sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima. Potreby maloletého dieťaťa bude musieť zabezpečovať do roku 2024 resp. 2022 fakticky len navrhovateľka, pretože až vtedy u odporcu prichádza do úvahy podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením listinných dokladov tvoriacich obsah spisu, oboznámením rozvodového spisu tunajšieho súdu sp.zn. 18P/35/2014, ako aj trestného spisu Okresného súdu Poprad sp.zn. 4T/121/2013 a na základe týchto dôkazných prostriedkov zistil skutkový stav veci.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 18P/35/2014 zo dňa 13.6.2014 bolo manželstvo účastníkov konania, uzavreté dňa 2.8.2008, rozvedené a na čas po rozvode manželstva bola mal. R. E., nar. X.X.XXXX, zverená do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Odporca bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 30 % zo sumy životného minima pre mal. nezaopatrené dieťa. Styk odporcu s maloletou súd neupravil.

Z odôvodnenia citovaného rozsudku vyplýva, že manželské spolužitie bolo harmonické približne do konca leta 2012, kedy začali medzi účastníkmi postupne vznikať nedorozumenia a ich vzťahy sa

ochladzovali, trávili spolu málo času, odporca sa zdržiaval mimo spoločnej domácnosti čoraz častejšie. Odporca od vzatia do väzby na výživu dcéry neprispieval. Súd konštatoval, že v čase rozvodu manželia nežili v spoločnej domácnosti, čo je spôsobené objektívnou prekážkou, ktorou je výkon trestu odňatia slobody. Vzťahy medzi nimi boli narušené už pred začatím trestného stíhania, pričom skutočnosť, že odporca bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody na 11 rokov, vzťahy v rodine ešte zhoršila. Zo strany odporcu určil súd výživné na maloletú v minimálnej výške z dôvodu, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, kde nemá žiaden príjem a súd nezistil žiaden jeho majetok väčšej hodnoty, ktorý by mu umožňoval stanoviť výživné vo vyššej miere. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.7.2014.

Účastníci konania zhodne uviedli, že počas trvania manželstva, dňa 25.7.2012 bol zakúpený stroj na výrobu a spracovanie bionafty.

Navrhovateľka uviedla, že kúpna cena za uvedený stroj bola zaplatená sčasti z úveru, poskytnutého Tatrabankou a.s. dňa 10.7.2012 vo výške 2.000 EUR a sčasti z pôžičky od matky odporcu vo výške 3.613,50 EUR, o ktorej mala vedomosť.

Odporca tvrdil, že stroj na spracovanie bionafty nepatrí do BSM, s odôvodnením, že bol zakúpený do firmy RE-OL s.r.o. Potvrdil, že kúpna cena za uvedený stroj bola zaplatená sčasti z úveru, poskytnutého Tatrabankou a.s. dňa 10.7.2012 vo výške 2.000 EUR a sčasti z pôžičky od jeho matky E. K. vo výške 3.613,50 EUR. Neskôr odporca toto svoje tvrdenie zmenil a tvrdil, že peniaze dostal od svojej matky ako dar.

Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. BSU-XX-XXXXXXXXXX súd zistil, že Tatrabanka a.s. so sídlom v Bratislave ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 10.7.2012 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 2.000,- EUR. Odporca sa zaviazal splatiť úver v 72 mesačných splátkach vo výške 48,58 EUR.

Odporca predložil zmluvu o pôžičke zo dňa 9.7.2012, z ktorej súd zistil, že E. K., matka odporcu, požičala odporcovi sumu 3.000,- EUR, ktorú sa zaviazal vrátiť najneskôr do 31.12.2017 bezúročne. Odporca súhlasil, aby si jeho matka vzala pôžičku z Tatrabanky vo výške 3.650,- EUR a túto previedla na jeho účet ako pôžičku. Tieto dve pôžičky sú na nákup stroja na výrobu bionafty a kompresora, ktorý tvorí súčasť tohto stroja. Stroj a kompresor budú súčasťou budúcej firmy pod názvom RE-OL s.r.o. a budú sa používať len pre firemné účely.

Z detailov pohybu na účte odporcu súd zistil, že dňa 11.7.2012 a 10.7.2012 bola na jeho účet poukázaná suma 1.613,50 EUR a 2.000 EUR, s identifikáciou informácie pre príjemcu: pôžička.

Navrhovateľka nesúhlasila s tvrdením odporcu, že stroj na spracovanie bionafty nepatrí do BSM. Poukázala pritom na skutočnosť, že obchodná spoločnosť RE-OL s.r.o. vznikla dňa 1.4.2013, zakladateľská listina bola podpísaná dňa 22.3.2013, pričom základné imanie spoločnosti bolo tvorené iba sumou 5.000,- EUR ako hotovostný vklad. Imanie spoločnosti netvoril nepeňažný vklad v podobe tohto stroja. Keby stroj ako nepeňažný vklad tvoril imanie spoločnosti, musel by byť pripojený k zakladateľskej listine aj znalecký posudok na ohodnotenie takéhoto nepeňažného vkladu.

Na základe uvedeného sa odporca stotožnil s tým, že stroj patrí do BSM.

V priebehu konania sa účastníci zhodli na zostatkovej hodnote stroja na spracovanie bionafty ku dňu rozvodu manželstva vo výške 5.000 EUR.

Účastníci konania zhodne vypovedali, že motorové vozidlo zn. Renault Laguna bolo zakúpené počas trvania manželstva za kúpnu cenu 4.800,- EUR, pričom časť kúpnej ceny vo výške 3.120,- EUR, získanú z pôžičky, splácal odporca počas trvania manželstva v mesačných splátkach spoločnosti Quatro Car od marca 2009 do februára 2012.

Vo vzťahu k osobnému motorovému vozidlu odporca opätovne tvrdil, že nepatrí do BSM a to z dôvodu, že časť kúpnej ceny vo výške 1.680,- EUR zaplatil z finančných prostriedkov, ktoré dostal darom od svojej matky.

V priebehu konania sa účastníci zhodli na zostatkovej hodnote motorového vozidla ku dňu rozvodu manželstva vo výške 1.500,- EUR.

Zo zakladateľskej listiny spoločnosti RE-OL s.r.o., so sídlom Budimír 7 zo dňa 22.3.2013 súd zistil, že základné imanie bolo určené sumou 5.000,- EUR. Vklad jediného spoločníka - odporcu vo výške 5.000,- EUR bol splatený v hotovosti.

Z výpisu z obchodného registra tunajšieho súdu súd zistil, že spoločnosť RE-OL s.r.o. vznikla dňa 1.4.2013, pričom odporca bol jediným spoločníkom predmetnej spoločnosti od 1.4.2013 do 19.8.2014.

Zo zmluvy o prevode obchodného podielu súd zistil, že odporca dňa 10.7.2014 previedol svoj obchodný podiel v celosti na nadobúdateľa I. P.I. a to bezodplatne s tým, že nadobúdateľ preberá vklad do základného imania vo výške 5.000,- EUR. Podpisy zmluvných strán boli osvedčené dňa 4.8.2014 pred notárom.

Odporca tvrdil, že obchodný podiel nepatrí do BSM, pretože sumu 5.000,- EUR vloženú ako základnú imanie do obchodnej spoločnosti, mu požičala jeho matka na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 29.3.2013.

Zo zmluvy o pôžičke súd zistil, že E. K. dňa 29.3.2013 požičala spoločnosti RE-OL s.r.o. Budimír 7 sumu 5.000,- EUR za účelom splatenia základného imania firmy. Splatnosť pôžičky bola dojednaná bezúročne, podľa zisku firmy.

Zo znaleckého posudku č. 12/2016 Ing. E. A., znalca z odboru ekonómie a manažment, odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika a kontroly zo dňa 17.2.2016 súd zistil, že hodnota obchodného podielu odporcu v obchodnej spoločnosti RE-OL s.r.o. ku dňu rozvodu manželstva bola vo výške 3.277,07 EUR.

Účastníci konania závery znaleckého posudku nenamietali.

Zo správy Slovenskej sporiteľne a.s. súd zistil, že zostatok na účet navrhovateľky č. XXXXXXXXXXXX/XXXX bol ku dňu rozvodu manželstva vo výške 2.161,40 EUR.

Z výpisu z bežného účtu odporcu č. XXXXXXXXXXXX v Tatrabanke a.s. súd zistil, že ku dňu rozvodu manželstva mal mínusový zostatok.

Na pojednávaní sa účastníci konania zhodli na zostatkovej hodnote všetkých hnutelných vecí tvoriacich zariadenie domácnosti vo výške 850,- EUR.

Zo správy Tatrabanky a.s. súd zistil, že zostatok dlhu na úvere č. T.-XX-XXXXXXXXXX zo dňa 10.7.2012 bol ku dňu rozvodu manželstva vo výške 1.637,60 EUR.

Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. T.-XX-XXXXXXXXXX súd zistil, že Tatrabanka a.s. ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 22.11.2012 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 5.050,- EUR. Odporca sa zaviazal úver splatiť v 72 mesačných splátkach po 112,72 EUR.

Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. T.-XX-XXXXXXXXXX súd zistil, že Tatrabanka a.s. ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 30.3.2013 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 4.700,- EUR, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 72 mesačných splátkach po 99,65 EUR.

Zo správy Tatrabanky a.s. súd zistil, že zostatok dlhu na vyššie uvedených úveroch zo dňa 22.11.2012 a 30.3.2013 bol ku dňu rozvodu manželstva vo výške 4.343,63 EUR a 4.166,61 EUR.

Z výpisu transakcií z bežného účtu odporcu č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že dňa 22.11.2012 bola na jeho účet pripísaná suma 5.050 EUR a dňa 30.3.2013 suma 4.700 EUR - t.j. úvery poskytnuté Tatrabankou a.s.. Šesť dní po pripísaní sumy 5.050 EUR na účet, dňa 28.11.2012, odporca vybral z účtu sumu 4.700

EUR a päť dní po pripísaní sumy 4.700 EUR, dňa 8.4.2013, odporca vybral z účtu sumu 2.000 EUR a dňa 18.4.2013 sumu 1.000 EUR.

Navrhovateľka uviedla, že nemala vedomosť o uzavretí týchto dvoch úverových zmlúv, ani o tom, akým spôsobom s uvedenými peňažnými prostriedkami odporca naložil. Mala za to, že tieto úvery odporca spotreboval výlučne na svoje potreby a teda, nie pre potreby zabezpečenia spoločnej domácnosti a rodiny a mal. dieťaťa. Predpokladala, že tieto finančné prostriedky odporca použil na trestnú činnosť - na nákup drog. Pri zadržaní odporcu políciou mu bol zaistený tovar tohto charakteru v hodnote okolo 10.000,- EUR, pričom odporca bol denným konzumentom marihuany. Navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že 2 dni pred spáchaním trestnej činnosti obdobného charakteru, ako bol naposledy odporca odsúdený, odporca vybral zo svojho bežného účtu sumu 4.700 EUR. Poukázala tiež na to, že odporca sám v trestnom konaní uviedol, že za nákup drogy, ktorá mu bola zaistená, zaplatil 2.000,- EUR. Úvery boli splácané zo spoločných finančných prostriedkov počas trvania manželstva.

Odporca vo vzťahu k vyššie uvedeným úverom tvrdil, že boli použité na potreby spoločnej domácnosti. Vo vzťahu k sume 4.700,- EUR, ktorú vybral zo svojho účtu dňa 28.11.2012 uviedol, že z tejto nakúpil darčeky na Vianoce a teda, použil ju na potreby spoločnej domácnosti. Výber vo výške 1.000,- EUR slúžil na úhradu debetnej karty v Tatrabanke, pričom tieto finančné prostriedky boli použité na dovolenku v Chorvátsku. Vybratá suma 2.000 EUR bola použitá na potreby spoločnej domácnosti.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že posledný rok manželstva odporca nebol v spoločnej domácnosti, pretože bol vo väzbe, resp. výkone trestu odňatia slobody, pričom na jej účte bolo k tomuto dňu 500,- EUR. Z tohto dôvodu bola nútená uzatvoriť zmluvu o pôžičke zo svojou matkou, aby mala dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie chodu domácnosti a potrieb mal. dcéry.

Navrhovateľka ďalej tvrdila, že odo dňa, kedy bol odporca vzatý do väzby, poukazovala na účet odporcu finančné prostriedky na splácanie všetkých troch úverov vzatých z Tatrabanky. Od júna 2013 do júna 2014, teda za 13 mesiacov zaplatila takto na troch úveroch celkovo sumu 3.130,- EUR. Žiadala, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil, že sumu 2.547,04 EUR zaplatila na úvery, uzavreté dňa 22.11.2012 a 30.3.2013 výlučne odporcom a použité odporcom výlučne na jeho osobné potreby.

Zo správy Tatrabanky a.s. súd zistil, že odo dňa, kedy bol odporca vzatý do väzby až do rozvodu manželstva navrhovateľka poukázala:

- na úver vzatý na kúpu stroja na spracovanie bionafty sumu 630,51 EUR
- na úver č. 1000362611288650 zo dňa 22.11.2012 zaplatila sumu 1.195,80 EUR
- na úver č. 1000282611288650 zo dňa 30.3.2013 zaplatila sumu 1.465,36 EUR.

Odporca žiadal pri vyporiadaní BSM zohľadniť, že zo spoločných finančných prostriedkov bol počas trvania manželstva splácaný úver, ktorý si vzala navrhovateľka ešte pred uzavretím manželstva na kúpu pozemku v kat. úz. Ď. v jej výlučnom vlastníctve.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č.0447997935 uzavretej dňa 24.9.2007 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla navrhovateľke úver Plus na bývanie vo výške 800.000 Sk, ktorý sa zaviazala splácať v 180 mesačných splátkach vo výške 6.797 Sk (225,62 EUR), počnúc od 20.10.2007.

Navrhovateľka potvrdila, že zo spoločných finančných prostriedkov počas trvania manželstva boli splátky jej úveru hradené po obdobie 2 rokov a 2 mesiacov, t.j. od 2.8.2008 do októbra 2010, kedy jej konštatovali rizikové tehotenstvo, bola hospitalizovaná a práceneschopná až do nástupu na materskú dovolenku. Preto jej so splácaním úveru vypomáhala jej matka, dávala jej 200,- EUR mesačne. V septembri 2012 došlo k splateniu celého úveru finančnými prostriedkami vo výške 20.140,- EUR, ktoré jej darovala matka.

Z darovacej zmluvy uzavretej medzi JUDr.Z. Q. (matkou navrhovateľky) a navrhovateľkou dňa 19.9.2012 súd zistil, že matka navrhovateľky jej darovala sumu 20.140,94 EUR za účelom predčasného splatenia úveru poskytnutého navrhovateľke Slovenskou sporiteľňou a.s. na základe zmluvy o splátkovom úvere č.0447997935 zo dňa 24.9.2007. Odporkyňa sa zaviazala uvedené peňažné prostriedky poukázať na úverový účet v Slovenskej sporiteľni a.s. dňa 21.9.2012. Podpisy zmluvných strán boli osvedčené pred notárom dňa 19.9.2012.

Z odborného stanoviska Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry k otázke, aká je predpokladaná cena hašiša a konope, ktorú zaplatil konečný spotrebiteľ na území SR za podmienky, že ide o každodennú konzumáciu minimálne jednej dávky uvedenej drogy za obdobie spolu 5 rokov (od 2008 do 2013) súd zistil, že priemerná cena konope za 1 gram v období od r.2009 do r.2013 bola najnižšie zaznamenaná 5,72 EUR a najvyššie zaznamenaná 22,40 EUR. Priemerná cena za 1 dávku konope (t.j.1 ks cigarety) v danom období bola najnižšie zaznamenaná 1,70 EUR a najvyššie zaznamenaná 9 EUR. Priemerná cena hašiša za 1 gram v období od r.2009 do r.2013 bola najnižšie zaznamenaná 7,40 EUR a najvyššie zaznamenaná 23,20 EUR. Priemerná cena za 1 dávku hašiša v danom období bola najnižšie zaznamenaná 2 EUR a najvyššie zaznamenaná 10 EUR. S použitím vyššie uvedených údajov, pri každodennej konzumácii minimálne jednej dávky spotrebiteľ zaplatil ročne pri konope minimálne 605,90 EUR a maximálne 3.650 EUR a pri hašiši minimálne 730 EUR a maximálne 3.650 EUR.

Z oboznámeného obsahu trestného spisu Okresného súdu Poprad sp.zn. 4 T 121/2013 súd zistil, že rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 1To/15/2014-418 zo dňa 30.4.2014 bol odporca, ako aj S. Š. uznaní vinnými, že dňa 25.5.2013 v poobedňajších hodinách na hlavnom trhovisku v Bratislave si po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne kúpili od doposiaľ nestotožnenej osoby hašiš o hmotnosti 2g s celkovým obsahom THC - účinnej látky rastliny konope 45,8 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 31 do 91 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a vrcholky rastliny konope o celkovej hmotnosti 1138,5 g s celkovým priemerným obsahom THC 15,44 %, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 5860 do 11385 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, kde rastliny rodu Cannabis a Hašiš sú zaradené v zmysle zák. č. 139/1998 Z.z. do I.skupiny omamných látok a účinná látka THC je zaradená do I. skupiny psychotropných látok, pričom dňa 25.5.2013 o 21,30 na konci diaľnice v smere jazdy Poprad - Jánovce bol povereným príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Poprad vyzvaný odporca na vydanie hašiša o hmotnosti 2g a sušiny rastlinného materiálu o hmotnosti 1,5g, ktorý veci dobrovoľne vydal a následne toho istého dňa na základe príkazu povereného príslušníka OO PZ Poprad na vykonanie prehliadky nebytového priestoru bola pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Renault Laguna ev.č. KE 711CM nájdená a zaistená sušina rastlinného materiálu o celkovej hmotnosti 1138 g s celkovým obsahom THC od 14,9 % do 18,5 %, pričom toto vozidlo viedol odporca so spolujazdcom S. Š., pričom celková hodnota vyššie uvedených drog predstavuje minimálne výšku 9.982 EUR, teda spoločným konaním neoprávnene kúpili a následne prechovávali omamnú látku, pričom čin spáchali vo väčšom rozsahu, čím spáchali obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) ods. 2 písm. e) Tr. zákona formou spolupáchateľstva, za čo bol odporcovi uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11,5 roka. Zároveň bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ďalej mu bol uložený trest prepadnutia veci - kovovej drvičky trojdielnej v tvare valca o priemere 4 cm, výšky 3 cm s námetom hracích žetónov. Ďalej mu bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 roka a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Čo sa týka vyčíslenia hodnoty uvedených drog, z odôvodnenia citovaného rozsudku vyplýva, že približná cena hašiša pri predaji v Prešovskom kraji v II.štvrtroku 2013 bola 10 EUR za 1 gram, za 1 gram konope približne 10 až 12 EUR. Pokiaľ ide o dávky v konope, v Slovenskej republike je hodnota obvyklej jednorazovej dávky od 1,70 do 3 EUR. Pri minimálnej cene 1,70 EUR za jednorazovú dávku pri predaji konečnému spotrebiteľovi by potom hodnota drogy predstavovala u marihuany sumu 9.962 EUR až 44.155 EUR.

Odvolací súd ďalej uviedol, že odporcovi bolo potrebné uložiť súhrnný trest, keďže bol uznaný vinným za trestný čin, ktorý spáchal skôr, než bol v inej jeho trestnej veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Vo veci Okresného súdu Košice I sp.zn. 4T/28/2013 bol totiž dňa 2.7.2013 vyhlásený rozsudok, ktorým bol odporca uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Odporcovi bolo citovaným rozsudkom uložené ochranné protitoxikomanické liečenie, vzhľadom na závery znaleckého posudku o jeho závislosti na drogách zo skupiny kanabinooidov.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.4.2014.

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo dňa 26.5.2013 súd zistil, že pri prehliadke odporcu a motorového vozidla boli nájdene peňažné prostriedky 445 EUR, 989,- Kč. Odporca vypovedal, že nevie uviesť, koľko dal presne on peňazí za nákup drogy. Mal pri sebe asi 2.000 EUR.

Zo zápisnice o výsluchu zadržaného - podozrivého S. Š. zo dňa 26.5.2013 súd zistil, že tento uviedol, že drogu kúpil za 300 EUR.

Zo zápisnice o výsluchu obvineného odporcu č.k. Tp/146/2013 zo dňa 28.5.2013 súd zistil, že odporca uviedol, že za marihuanu zaplatil neznámemu mužovi v Bratislave asi okolo 2.000 EUR. Odporca bol zároveň uvedeného dňa vzatý do väzby s tým, že dňom 25.5.2013 začína plynúť väzba.

Zo znaleckého posudku č. 79/2013 vyhotoveného MUDr. P. M. a MUDr. E. S., znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie (liečba alkoholizmu a toxikológie, gerontopsychiatria) zo dňa 15.7.2013 súd zistil, že pri vlastnom šetrení odporca uviedol, že fajčí denne asi 20 cigariet od 18 rokov, alkohol nepije, v minulosti istý čas hral automaty, ale manželka ho stihla pribrzdziť, raz prehral pol výplaty asi 5.000,- Sk, potom s tým sekol. Pravidelnejšie začal fajčiť marihuanu asi pred 7 rokmi asi 2 až 3-krát do týždňa, potom fajčil stále viac a viac. Asi pred 5 rokmi už fajčil počas dňa. Posledné tri roky fajčí len pred spaním. Z vlastného psychiatrického vyšetrenia vyplýva, že v klinickom obraze odporcu bol zistený viacročný konzum drog zo skupiny kanabinoidov so psychickou závislosťou, posledné obdobie denný konzum. Pri toxikologickom vyšetrení moču bola objektívne zistená prítomnosť marihuany. U obvineného ide o rozvinutú závislosť na základe viacročného stereotypu užívania marihuany. Ide o škodlivý konzum, ktorý má charakter chorobného návyku.

Z rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 4T/28/2013 zo dňa 2.7.2013 súd zistil, že odporca bol uznaný vinným, že v Košiciach dňa 30.11.2012 v rámci výkonu operatívnych previerok dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi Policajného zboru 1 kus plastovej nádoby s obsahom sušeného rastlinného materiálu rodu konope v predbežne určenom množstve 20 - 30 g, ktoré obvinený zakúpil v doposiaľ presne nezistenom čase od doposiaľ nestotožnenej osoby a tento rastlinný materiál následne prechovával vo svojom osobnom motorovom vozidle Renault Laguna, ktorý je v I. skupine omamných látok v Zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z.z., pričom na základe znaleckého posudku Kriminalistického expertízneho ústavu Policajného zboru v Košiciach bolo zistené, že sa jedná o vysušené vrcholcovité časti rastliny konope o celkovej hmotnosti 37,48 g s priemernou koncentráciou 18,3 % THC účinnej látky rastliny konope, z ktorej by bolo možné pripraviť najmenej 229 obvykle jednorazových dávok drogy, a teda, neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku, čím spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý bol podmienene odložený. Zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe 3 rokov, obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a povinnosť podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom, resp. iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa ustanovenia § 148 ods.1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa ustanovenia § 149 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vypořádanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa ustanovenia § 149 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Predmetom tohto konania bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania. V konaní bolo nepochybne preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že uzavreli manželstvo dňa 2.8.2008 a toto manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 18 P 35/2014 zo dňa 13.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.7.2014.

Ďalšou nespornou skutočnosťou bolo, že po rozvode manželstva, ktorého následkom je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka i zánik BSM, k vyporiadaniu BSM dohodou medzi účastníkmi konania nedošlo.

Súd pri vyporiadaní BSM vychádzal z nižšie uvedených zásad a princípov ustálených súdnou praxou a súdnou judikatúrou.

Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov môžu byť len veci, ktoré účastníci urobili predmetom konania, a teda len tie veci, ktoré niektorý z účastníkov v konaní označil za veci patriace do ich bezpodielového spoluvlastníctva a navrhol, aby takáto vec bola v konaní o vyporiadanie prikázaná niektorému z nich za náhradu. To isté platí aj pre pohľadávky každého z manželov z titulu úhrady toho, čo zo svojho výlučného majetku vynaložili na spoločný majetok a tiež pre spoločné pohľadávky voči niektorému z nich z titulu náhrady toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov. Uvedená zásada je dôsledkom prehlbenia dispozitívneho charakteru noriem upravujúcich bezpodielové spoluvlastníctvo. Účastníkom konania nemožno teda vnucovať určitý spôsob vyporiadania. Pokiaľ teda označia za predmet vyporiadania len určité časti spoločného majetku, je súd týmto rozsahom viazaný a nemusí a vlastne ani nemôže sám zisťovať, čo všetko do bezpodielového spoluvlastníctva patrí a má byť vyporiadané. Ak v konaní o vyporiadanie niektorých z účastníkov tvrdí, že niektoré veci do vyporiadania nepatria, musí svoje tvrdenie preukázať hodnoverným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec alebo právo do vyporiadania nepatrí. Inak platí zásada, že veci existujúce za trvania manželstva účastníkov, do BSM patria a treba ich vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku, alebo ak tvrdí, že na oddelený majetok sa vynaložilo niečo zo spoločného majetku. Vyporiadanie sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov. Pri určení ceny vecí na účely vyporiadania BSM sa vychádza z ceny vecí v čase vyporiadania, avšak z ich stavu v čase zániku BSM.

Predmetom vyporiadania BSM účastníci konania učinili tieto majetkové hodnoty: stroj na výrobu a spracovanie bionafty, osobné motorové vozidlo, hnutelné veci tvoriace zariadenie domácnosti, obchodný podiel odporcu a finančné prostriedky na účte.

Stroj na výrobu a spracovanie bionafty

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že počas trvania manželstva, dňa 25.7.2012 bol zakúpený stroj na spracovanie bionafty, pričom kúpna cena za stroj bola zaplatená sčasti z úveru, poskytnutého dňa 10.7.2012 vo výške 2.000 EUR a sčasti z finančných prostriedkov, ktoré si požičal odporca od svojej matky vo výške 3.613,50 EUR. Uvedený záver vyplynul zo zhodných tvrdení účastníkov, ako aj z výpisu z účtu odporcu, v zmysle ktorého dňa 10.7.2012 a dňa 11.7.2012 matka odporcu poukázala na jeho účet sumu 1.613,50 EUR a sumu 2.000 EUR (spolu 3.613,50 EUR), pričom platba bola uvedená s identifikáciou: pôžička.

Odporca sprvoti tvrdil, že táto vec nepatrí do BSM, ale do obchodného imania spoločnosti RE-OL s.r.o.. Súd sa s týmto názorom nestotožnil. Je totiž nepochybné, že stroj bol zakúpený 8 mesiacov pred vznikom tejto obchodnej spoločnosti a vzhľadom k tomu, že kúpna cena bola zaplatená z dvoch pôžičiek, ktoré je potrebné pokladať za spoločné pasíva účastníkov, platí záver, že vec bola nadobudnutá do BSM.

Napokon, z obsahu zakladateľskej listiny spoločnosti zo dňa 22.3.2013 je zrejmé, že jej základné imanie netvoril nepeňažný vklad v podobe tohto stroja, ale len hotovostný vklad vo výške 5.000 EUR. Keby mal základné imanie spoločnosti tvoriť stroj, musel by byť pripojený k zakladateľskej listine aj znalecký posudok s ohodnotením tohto nepeňažného vkladu.

Pri vyporiadaní súd vychádzal zo zostatkovej hodnoty stroja vo výške 5.000 EUR, na ktorej sa v priebehu konania účastníci zhodli.

Osobné motorové vozidlo

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že počas trvania manželstva, dňa 7.3.2009 nadobudli osobné motorové vozidlo zn. Renault Laguna za kúpnu cenu 4.800,- EUR, pričom časť kúpnej ceny vo výške 3.120,- EUR bola zaplatená z úveru, splateného počas trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov. Vychádzajúc z uvedenej skutočnosti potom platí, že motorové vozidlo patrí do BSM. Pri vyporiadaní súd vychádzal zo zostatkovej hodnoty vozidla vo výške 1.500 EUR, na ktorej sa v priebehu konania účastníci zhodli.

Zostatok na účte navrhovateľky

Súd zo správy Slovenskej sporiteľne a.s. zistil, že na účte navrhovateľky č. XXXXXXXXXXX/XXXX boli ku dňu rozvodu manželstva finančné prostriedky vo výške 2.161,40 EUR. Tieto patria do BSM. Navrhovateľka túto skutočnosť nenamietala.

Hnuteľné veci

Nespornými aktívami boli hnuteľné veci tvoriace zariadenie domácnosti. Pri vyporiadaní súd vychádzal z ich zostatkovej hodnoty spolu vo výške 850 EUR, na ktorej sa v priebehu konania účastníci zhodli.

Obchodný podiel

Predmetom vyporiadania bol aj obchodný podiel odporcu v obchodnej spoločnosti RE-OL s.r.o., so sídlom v Budimíri 7. Aby obchodný podiel mohol byť pokladaný za súčasť BSM, musí byť splnená podmienka, že tento podiel nadobudne jeden z manželov (alebo obaja) za trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že spoločnosť vznikla počas trvania manželstva účastníkov dňa 1.4.2013, jej základné imanie pri jej založení tvoril len peňažný vklad odporcu vo výške 5.000 EUR, pričom odporca bol jediným spoločníkom predmetnej spoločnosti od jej vzniku až do 19.8.2014, kedy bezplatne previedol obchodný podiel na inú osobu. Z uvedeného vyplýva, že odporca vlastnil obchodný podiel aj ku dňu rozvodu manželstva.

Odporca tvrdil, že obchodný podiel nepatrí do BSM, pretože sumu 5.000,- EUR vloženú ako základnú imanie do obchodnej spoločnosti, mu požičala jeho matka na základe zmluvy o pôžičke.

Názor odporcu, že obchodný podiel nepatrí do BSM z dôvodu, že bol nadobudnutý z požičaných finančných prostriedkov, je nesprávny. Vec alebo iná majetková hodnota, nadobudnutá z finančných prostriedkov, získaných na základe zmluvy o pôžičky alebo zmluvy o úvere, uzavretej či už jedným alebo oboma manželmi počas trvania manželstva, totiž zásadne do BSM patrí.

Súd pri rozhodovaní o hodnote obchodného podielu vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 12/2016 Ing. E. A., znalca z odboru ekonómie a manažment, odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika a kontroly zo dňa 17.2.2016, podľa ktorého hodnota obchodného podielu odporcu ku dňu rozvodu manželstva predstavovala 3.277,07 EUR. Účastníci konania závery znaleckého posudku nenamietali.

Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania súdu odporca už nebol spoločníkom uvedenej obchodnej spoločnosti, súd rozhodol len o prikázaní hodnoty tohto obchodného podielu. Súd hodnotu obchodného podielu prikázal do výlučného vlastníctva odporcu, pretože podľa ustálenej súdnej judikatúry môže byť obchodný podiel prikázaný len spoločníkovi obchodnej spoločnosti, pričom odporca ku dňu rozvodu manželstva spoločníkom bol.

Prikázanie aktív do vlastníctva

Čo sa týka rozhodnutia súdu o spôsobe vyporiadania BSM, v súdnej praxi sa v konaniach o vyporiadanie BSM uplatňuje zásada, aby pokiaľ možno, najmä so zreteľom na dobu, ktorá uplynula od rozvodu manželstva, boli veci prikázané tomu z účastníkov, ktorý ich mal naposledy v držaní a u ktorého došlo k ich amortizácii.

Vychádzajúc z uvedenej zásady súd do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikázal hnutelné veci tvoriace zariadenie domácnosti a finančné prostriedky na účte v Slovenskej sporiteľni a.s., pretože tieto veci sama užívala resp. spotrebovala po rozvode manželstva. Do výlučného vlastníctva odporcu súd prikázal osobné motorové vozidlo, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že toto používal predovšetkým odporca (uvedená skutočnosť vyplynula aj z obsahu trestného spisu) Navrhovateľka počas trvania manželstva, ako aj v súčasnosti užíva iné motorové vozidlo. Ďalej súd odporcovi prikázal aj stroj na výrobu a spracovanie bionafty, keďže ide o špecifickú vec, ktorú (ako to uviedol sám odporca) mienil použiť v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti. O prikázaní obchodného podielu sa súd zmienil už vyššie.

Zhrnúc vyššie uvedené, celková hodnota všetkých aktív, patriacich do BSM, predstavuje sumu 12.788,47 EUR.

Výška sumy na vyrovnanie

Po porovnaní aktív, ktoré podľa rozhodnutia súdu o ich prikázaní do vlastníctva dostal každý z účastníkov konania, súd zistil, že táto hodnota je rozdielna; navrhovateľke boli prikázané aktíva v hodnote 3.011,40 EUR (hnutelné veci, zostatok na účte) a odporcovi aktíva v hodnote 9.777,07 EUR (motorové vozidlo, stroj na výrobu a spracovanie bionafty, hodnota obchodného podielu).

Povinnosťou súdu bolo preto samostatným výrokom rozhodnúť o tzv. vyporiadacom podiele a teda o sume, ktorú je jeden z účastníkov konania povinný zaplatiť druhému tak, aby každý z nich (za predpokladu rovnakej veľkosti ich podielov) dostal súhrnne rovnakú hodnotu. Vychádzajúc z celkovej hodnoty aktív (12.788,47 EUR), polovica tejto hodnoty predstavuje sumu 6.394,24 EUR. Túto hodnotu by mal dostať každý z účastníkov konania za predpokladu rovnakej veľkosti podielov (50 %: 50 %).

Zhrnúc vyššie uvedené, za predpokladu, že podiely účastníkov konania na spoločnom majetku by boli rovnaké a teda, každý z nich by mal dostať hodnotu vo výške 6.394,24 EUR, potom odporca, ktorému boli prikázané aktíva vo vyššej hodnote, by bol povinný zaplatiť navrhovateľke na vyrovnanie jej podielu sumu 3.382,84 EUR. Je to z dôvodu, že navrhovateľke boli prikázané aktíva len v hodnote 3.011,40 EUR.

Disparita podielov

Ako už bolo vyššie uvedené, Občiansky zákonník pri vyporiadaní BSM vychádza z toho, že podiely manželov na spoločnom majetku sú rovnaké (§ 150 veta prvá). Zákon však nevyklučuje, aby výška podielov bola určená aj v inom pomere (ide o tzv. disparitu podielov). Musí však ísť o tak významné okolnosti, ktoré odôvodňujú prelomenie princípu, že podiely sú zásadne rovnaké.

Súd konštatoval, že v danom prípade existujú také významné okolnosti, ktoré odôvodňujú disparitu podielov a to v pomere 70 % pre navrhovateľku a 30 % pre odporcu.

Právna úprava modifikácie princípu rovnosti podielov patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, ktoré nechávajú na súde, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Záleží teda na uvážení súdu, ktoré okolnosti tvrdené účastníkmi a v konaní preukázané, bude považovať podstatné a významné pre prípadnú disparitu podielov. Ustanovenie § 150 vo vete tretej Občianskeho zákonníka ukladá súdu, aby pri zvažovaní prípadnej nerovnosti podielov na vypořádavanom majetku prihliadal predovšetkým ku skutočnostiam, ktoré mali vplyv na hospodárenie rodiny (zásluha na nadobudnutí a udržaní spoločných vecí). Ak jeden z manželov svoje povinnosti týkajúce sa rodiny a spoločného majetku bez dôvodu prijateľného z hľadiska dobrých mravov zanedbával, potom je prípustné rozhodnúť o disparite podielov. Musí ísť o okolnosti tak silné a zásadné, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby súd k nim pri vypořádaní neprihliadal. Podľa Zákona o rodine muž a žena majú v manželstve rovnaké práva a rovnaké povinnosti. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, spoločne sa starať o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Konanie, ktoré je v rozpore s uvedenými zásadami, konanie, ktoré podľa všeobecného pohľadu možno považovať za negatívne ovplyvňujúce vzájomne súžitie manželov, môžu viesť k úvahe o odklone rovnosti podielov, ak sa významným spôsobom premieňa do hospodárenia so spoločným majetkom alebo starostlivosťou o rodinu. Z ustálenej súdnej judikatúry teda vyplýva, že pre úvahu o (ne)rovnosti podielov je významné, ako sa každý z manželov v priebehu manželstva staral o rodinu (spoločnú domácnosť, či uspokojovanie spoločných potrieb) a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí.

V danej veci bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že odporca počas trvania manželstva vykonával trestnú činnosť, za ktorú bol dva krát odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 4T/28/2013 zo dňa 2.7.2013 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý bol podmienene odložený. Za rovnakú trestnú činnosť bol rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 1To/15/2014-418 zo dňa 30.4.2014 odporca bol uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) ods. 2 písm. e) Tr. zákona formou spolupáchateľstva, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11,5 roka nepodmienene. Skutočnosť, že odporca počas trvania manželstva požíval drogy, bola jednoznačne potvrdená závermi znaleckého posudku vyhotoveného v rámci trestného konania znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie (liečba alkoholizmu a toxikológie, gerontopsychiatria) zo dňa 15.7.2013; u odporcu bol zistený rozvinutý viacročný, v poslednom období denný konzum drog zo skupiny kanabinoïdov s psychickou závislosťou. Z výsledkov z trestného konania teda vyplýva, že odporca si zadovážoval drogy počas celého trvania manželstva a teda, súd pokladal za nepochybné, že na ich zadováženie použil finančné prostriedky patriace do BSM. Je pritom všeobecne známou skutočnosťou, že pri takejto intenzite závislosti, pri dennom konzume drogy, jej zadováženie vyžaduje značné finančné prostriedky. Čo sa týka ceny drog, užívaných odporcom, túto mal súd za preukázanú odborným stanoviskom Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry. Pri každodennej konzumácii len minimálnej, t.j. jednej dávky odporca musel zaplatiť ročne za nákup konope minimálne 605,90 EUR a maximálne 3.650 EUR a za nákup hašiša minimálne 730 EUR a maximálne 3.650 EUR, čo znamená, že spolu za obdobie piatich rokov od uzavretia manželstva do jeho vzatia do väzby (25.5.2013) zaplatil za konope v priemere sumu 10.639,75 EUR a za nákup hašiša v priemere sumu 10.950 EUR.

Okrem toho zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie tiež vyplynulo, že odporca počas trvania manželstva istý čas hral aj automaty, raz prehral pol výplaty asi 5.000,- Sk.

Z uvedeného je teda evidentné, že odporca prostriedky patriace do BSM používal na páchanie trestnej činnosti, namiesto toho, aby ich v súlade so základnými princípmi manželstva a dobrými mravmi použil na úhradu spoločných potrieb súvisiacich s manželstvom ako hospodárskym a spotrebným spoločenstvom účastníkov, ako aj potrieb maloletého dieťaťa účastníkov konania, čo je neprijateľné. K tomu je potrebné dodať, že páchanie trestnej činnosti napokon vyústilo do obmedzenia osobnej slobody odporcu, čo sa stalo počas trvania manželstva dňa 25.5.2013, kedy bol vzatý do väzby, pričom vo väzbe (resp. výkone trestu) bol až do zániku manželstva (16.7.2014). V čase vzatia do väzby mala maloletá dcéra účastníkov len dva roky, navrhovateľka bola s ňou na rodičovskej dovolenke. Navrhovateľka ostala odkázaná len na

svoj príjem, tvorený len rodičovským príspevkom. Na svojom účte mala k dispozícii len sumu 500 EUR. S úhradou základných potrieb maloletej a zabezpečením chodu domácnosti jej musela vypomáhať jej matka, ktorá jej požičala potrebné finančné prostriedky. Ako to tiež vyplynulo z rozvodového konania účastníkov, odporca si počas výkonu väzby a následne výkonu trestu neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére. Odporca vo výkone väzby a trestu nevykonával žiadnu pracovnú činnosť, z ktorej by mal príjem, umožňujúci súdu určiť výživné vo väčšom rozsahu, ako je tzv. minimálne výživné. Počas tohto obdobia teda navrhovateľka výlučne sama zabezpečovala chod domácnosti a výlučne sama vykonávala osobnú starostlivosť o maloletú dcéru a uspokojovala jej potreby. Na viac, navrhovateľka sa postarala aj o úhradu dlhov zo všetkých troch úverov, vzatých odporcom z Tatrabanky a.s.; vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že po vzatí odporcu do väzby navrhovateľka z tohto titulu uhradila na účet odporcu sumu 3.300 EUR. Je teda nesporné, že odporca svojím konaním spôsobil objektívnu prekážku, ktorá ho vylúčila z možnosti vykonávať zamestnanie v pracovnom pomere alebo podnikateľskú činnosť, z ktorej by mal príjem, slúžiaci na zabezpečenie potrieb svojej rodiny a spoločnej domácnosti. Nezodpovedný prístup odporcu je zrejmý aj z faktu, že prvým trestným rozsudkom mu bol uložený „len“ podmienený trest odňatia slobody a zároveň aj obmedzenie, spočívajúce v zákaze požívania návykových látok, pričom odporca podmienku a zákaz uložený súdom nerešpektoval, trestnú činnosť, za ktorú bol takto odsúdený, páchal aj naďalej, riskujúc premenu uloženého trestu odňatia slobody na nepodmienený trest. Súd ďalej poukazuje na fakt, že odporca sa prestal riadne starať o potreby rodiny už skôr; ako to vyplynulo z rozsudku o rozvode, často sa zdržiaval mimo spoločnej domácnosti už od konca leta 2012, pričom v uvedenom čase sa skončil jeho pracovný pomer a odporca odvtedy príjem z výkonu pracovnej činnosti, ani z inej napr. podnikateľskej činnosti nemal. Namiesto toho sa venoval trestnej činnosti, pretože prvý rozsudok v trestnej veci mu bol uložený za skutok, ktorého sa mal dopustiť v čase pred 30.11.2012.

Vychádzajúc z disparity podielov, navrhovateľke by sa malo dostať 70 % z celkovej hodnoty aktív, čo predstavuje sumu 8.951,93 EUR (70 % zo sumy 12,788,47 EUR) a odporcovi 30 %, čo predstavuje sumu 3.836,54 EUR. Z uvedeného potom vyplýva, že odporca, ktorému boli prikázané aktíva vo vyššej hodnote, je povinný zaplatiť navrhovateľke na vyrovnanie jej podielu sumu 5.940,53 EUR (t.j. hodnota, ktorú má navrhovateľka dostať 8.951,93 EUR mínus hodnota navrhovateľke prikázaných aktív 3.011,40 EUR).

Na výšku uvedenej sumy, ktorú je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke na vyrovnanie, však mali vplyv aj ďalšie skutočnosti, v dôsledku ktorých došlo či už k zníženiu alebo k zvýšeniu tejto sumy.

Pohľadávky a dlhy

Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je totiž nutné prihliadať aj na tie pohľadávky a dlhy, ktoré vznikli za trvania BSM v súvislosti s hospodárskym a spotrebným spoločenstvom manželov, vrátane pohľadávok každého z manželov z titulu úhrady toho, čo zo svojho výlučného majetku vynaložili na spoločný majetok a tiež pre spoločné pohľadávky voči niektorému z nich z titulu náhrady toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov. To samozrejme za predpokladu, že ich účastníci svojimi dispozičnými návrhmi učinili predmetom vyporiadania.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že počas trvania manželstva vznikol dlh na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. BSU-00-0001886955 zo dňa 10.7.2012 vo vzťahu k Tatrabanke a.s., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.000,- EUR. Z úveru bola zakúpená vec, patriaca do BSM - stroj na výrobu a spracovanie bionafty. Vzhľadom k tomu, že úver v čase rozhodovania súdu ešte nebol splatený a teda pohľadávka veriteľa existuje, súd musel rozhodnúť o prikázaní dlhu z úveru vo výške jeho zostatku ku dňu rozvodu manželstva, t.j. vo výške 1.637,66 EUR. Hoci ide o spoločný dlh, súd tento dlh mohol prikázať len odporcovi, pretože on vystupuje v zmluve o úvere ako zmluvná strana - dlžník a napokon, vec, nadobudnutá z úveru, bola prikázaná do jeho vlastníctva.

Prikázanie uvedeného dlhu z úveru odporcovi má potom vplyv na zníženie sumy, ktorú je odporca povinný vyplatiť navrhovateľke titulom vyrovnania podielov, pretože z úveru bola nadobudnutá hnutelná vec, patriaca do BSM. Na úhrade tohto dlhu sa preto musia účastníci podieľať v rovnakom pomere. Pokiaľ bol teda odporcovi prikázaný zostatok dlhu, ktorý odporca zaplatí už len zo svojich výlučných finančných prostriedkov, je navrhovateľka povinná prispieť mu na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje

sumu 818,83 EUR. Súd preto znížil základnú sumu, ktorú je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke o sumu 818,83 EUR.

Rovnaký záver sa vzťahuje aj k ďalšiemu dlhu vo výške 3.613,50 EUR, ktorý vznikol za trvania manželstva na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 9.7.2012 medzi odporcom a jeho matkou E. K.. Aj z týchto finančných prostriedkov bola totiž zakúpená vec, patriaca do BSM - stroj na výrobu a spracovanie bionafty. Vzhľadom k tomu, že pôžička v čase rozhodovania súdu ešte nebola splatená a teda, pohľadávka veriteľa existuje, súd musel rozhodnúť o prikázaní dlhu z pôžičky, pričom tento dlh mohol prikázať tiež len odporcoví, pretože on vystupuje v zmluve ako zmluvná strana - dlžník.

Prikázanie tohto dlhu odporcoví má vplyv na zníženie sumy, ktorú je odporca povinný vyplatiť navrhovateľke titulom vyrovnania podielov, pretože z pôžičky bola nadobudnutá hnuiteľná vec, patriaca do BSM. Na úhrade tohto dlhu sa preto musia účastníci podieľať v rovnakom pomere. Pokiaľ bol teda odporcoví prikázaný zostatok dlhu, je navrhovateľka povinná prispieť mu na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje sumu 1.806,75 EUR. Súd preto znížil základnú sumu, ktorú je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke o ďalšiu sumu vo výške 1.806,75 EUR.

Na zníženie sumy, ktorú je odporca povinný vyplatiť navrhovateľke, mala vplyv aj ďalšia skutočnosť. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zo spoločných finančných prostriedkov patriacich do BSM bol počas trvania manželstva splácaný hypotekárny úver navrhovateľky, ktorý si vzala ešte pred uzavretím manželstva a z ktorého nadobudla nehnuteľnosť (pozemok v katastrálnom území Ďurďošík) do svojho výlučného vlastníctva. V konaní nebolo sporné a odporca nespochybňoval, že úver navrhovateľky bol splácaný od uzavretia manželstva, t.j. od 2.8.2008 do októbra 2010, teda počas obdobia 2 rokov a 2 mesiacov, vo výške 6.797 Sk (225 EUR) mesačne. Úver bol splatený predčasne, z finančných prostriedkov vo výške 20.140,94 EUR, ktoré na základe darovacej zmluvy zo dňa 19.9.2012 navrhovateľke darovala jej matka. Celkovo bolo zo spoločných finančných prostriedkov na majetok navrhovateľky v jej výlučnom vlastníctve vynaložených 5.850 EUR (t.j. 225 EUR mesačná splátka x 26 mesiacov splácania). Odporca má preto nárok na vrátenie polovice z takto vynaložených spoločných finančných prostriedkov vo výške 2.925 EUR. Súd preto znížil základnú sumu, ktorú je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke o sumu 2.925 EUR.

Zhrnúc vyššie uvedené, súd v prospech odporcu odpočítal od základnej sumy na vyrovanie (5.940,53 EUR) sumu spolu vo výške 5.550,58 EUR (t.j. 818, 83 EUR + 1.806,75 EUR + 2.925 EUR). Po tomto odpočítaní dlh titulom vyrovnania zo strany odporcu voči navrhovateľke predstavuje sumu 389,95 EUR.

Súd ďalej konštatoval, že aj navrhovateľka má nárok na to, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil to, čo bolo zo spoločných finančných prostriedkov vynaložené na zaplatenie dvoch úverov, ktoré si vzal odporca z Tatrabanky dňa 22.11.2012 a dňa 30.3.2013.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zmluvy o úvere uzavrel výlučne sám odporca, pričom dňa 22.11.2012 mu bol na jeho účet vedený v Tatrabanke a.s. poskytnutý úver vo výške 5.050 EUR a dňa 30.3.2013 úver vo výške 4.700 EUR. Navrhovateľka uviedla, že o uzavretí týchto zmlúv vedomosť nemala. Odporca opak nepreukázal a tvrdil, že peniaze použil výlučne na potreby spoločnej domácnosti. Súd uveril tvrdeniu navrhovateľky, že odporca finančné prostriedky patriace do BSM, vrátane tých, ktoré boli poskytnuté na základe uvedených úverov, použil na páchanie trestnej činnosti - nákup drog.

Odporca nevedel preukázať, na čo boli tieto finančné prostriedky vynaložené, aké veci, alebo iné majetkové hodnoty boli z nich nadobudnuté. Jedná sa pritom o nie zanedbateľné peňažné prostriedky, ktoré odporca vybral zo svojho účtu v krátkom čase po ich poskytnutí, takmer v plnom rozsahu. Z výpisu z účtu odporcu vyplynulo, že šesť dní po pripísaní sumy 5.050 EUR na účet, dňa 28.11.2012 odporca vybral z účtu sumu 4.700 EUR a päť dní po pripísaní sumy 4.700 EUR, dňa 8.4.2013 odporca vybral z účtu sumu 2.000 EUR a následne, dňa 18.4.2013 sumu 1.000 EUR.

Nevierohodnosť odporcovho tvrdenia podporujú aj skutočnosti, zistené z obsahu trestného spisu. Ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 4T/28/2013 zo dňa 2.7.2013, odporcoví bola dňa 30.11.2012, teda len dva dni po tom, čo z účtu vybral sumu 4.700 EUR, policajnými orgánmi zaistená rastlina konope, z ktorej by bolo možné pripraviť najmenej 229 obvykle jednorazových dávok drogy. Taktiež, ako to vyplynulo z rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1To/15/2014-418 zo dňa 30.4.2014,

odporca dňa 25.5.2013 a teda, necelé dva mesiace po tom, čo mu bol poskytnutý úver vo výške 4.700 EUR kúpil v Bratislave hašiš, z ktorého by bolo možné vyrobiť od 31 do 91 obvykle jednorazových dávok drogy a vrcholky rastliny konope, z ktorej by bolo možné vyrobiť od 5860 do 11385 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom celková hodnota vyššie uvedených drog predstavuje minimálne výšku 9.982 EUR. Ako to vyplynulo zo zápisníc o výsluchu odporcu v rámci trestného konania, sám priznal, že za nákup drogy zaplatil sumu 2.000 EUR. Počas jeho zadržania dňa 25.5.2013 mu v prehliadanom motorovom vozidle našli aj sumu 445 EUR a 989 Kč. Zo znaleckého posudku vyhotoveného v rámci trestného konania znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie (liečba alkoholizmu a toxikológie, gerontopsychiatria) zo dňa 15.7.2013 jednoznačne vyplýva, že u odporcu bol zistený rozvinutý viacročný, v poslednom období denný konzum drog zo skupiny kanabinoïdov so psychickou závislosťou, čo znamená, že odporca si zadovážoval drogy zrejme počas celého trvania manželstva. Je pritom všeobecne známou skutočnosťou, že pri takejto intenzite závislosti, pri dennom konzume drog, ich zadováženie vyžaduje značné finančné prostriedky. Čo sa týka ceny uvedených drog, ako mal súd za preukázané tiež z odborného stanoviska Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, pri každodennej konzumácii len minimálnej, t.j. jednej dávky v rozhodnom období trvania manželstva odporca musel zaplatiť ročne za nákup konope minimálne 605,90 EUR a maximálne 3.650 EUR a za nákup hašiša minimálne 730 EUR a maximálne 3.650 EUR. Je potrebné dodať, že v čase vzatia uvedených dvoch úverov bol odporca nezamestnaný a teda, nedisponoval ani príjmom zo zamestnania, ani z výkonu inej (legálnej) činnosti. Ako to vyplynulo z výpisu z jeho účtu, posledná mzda z pracovného pomeru mu bola poukázaná na účet dňa 13.7.2012.

Zhrnúc vyššie uvedené skutočnosti, súd uzavrel, že finančné prostriedky získané z vyššie uvedených úverov, neboli použité ani na úhradu spoločných potrieb súvisiacich s manželstvom ako hospodárskym a spotrebným spoločenstvom účastníkov, vrátane odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ani na nadobudnutie vecí alebo iných hodnôt v rámci BSM, a ani len na úhradu takých bežných osobných potrieb odporcu, ktoré by boli po právnej a morálnej stránke akceptovateľné.

Z uvedeného dôvodu, hoci tieto dlhy vznikli počas trvania manželstva, avšak nie v súvislosti s hospodárskym a spotrebným spoločenstvom manželov, platí, že nejde o spoločné dlhy účastníkov konania, ale o osobné dlhy odporcu, ktoré zaväzujú výlučne jeho. Pretože nešlo o vyporiadanie spoločných dlhov účastníkov, v súlade s judikatúrou súdov potom nebolo potrebné osobitným výrokom rozhodovať o prikázaní týchto dlhov.

Pokiaľ teda boli vynaložené spoločné finančné prostriedky na úhradu úverov odporcu, z ktorých uspokojoval výlučne svoje potreby, nijako nesúvisiace s hospodárskym spoločenstvom manželov, ale s jeho trestnou činnosťou, navrhovateľka má nárok na náhradu polovice toho, čo bolo zo spoločných finančných prostriedkov vynaložené na ostatný majetok odporcu. Vykonaným dokazovaním, zo správy Tatrabanky a.s. bolo nesporne preukázané, že na úver zo dňa 22.11.2012 bolo do vzatia odporcu do väzby zaplatených 5 splátok po 117,72 EUR + poplatok za úver 101 EUR a po vzatí odporcu do väzby 13 splátok po 112,72 EUR, teda spolu suma vo výške 2.129,96 EUR. Na úver zo dňa 30.3.2013 boli do vzatia odporcu do väzby zaplatené dve splátky po 99,65 EUR a po vzatí odporcu do väzby 12 splátok po 99,65 EUR, teda spolu suma vo výške 1.395,10 EUR. Spolu na oboch úveroch bolo zaplatených 3.525,06 EUR. Navrhovateľka má teda nárok na náhradu polovice takto vynaloženej sumy vo výške 1.762,53 EUR. Navrhovateľka si uplatnila náhradu v nižšom rozsahu; polovicu z toho, čo bolo vynaložené do vzatia do väzby t.j. polovicu zo sumy 664,60 EUR a polovicu zo sumy 199,30 EUR a polovicu z toho, čo bolo vynaložené po vzatí do väzby, t.j. polovicu zo sumy 2.547,04 EUR, čo spolu predstavuje sumu 1.705,47 EUR.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd preto zvýšil sumu, ktorú je odporca povinný vyplatiť navrhovateľke na vyrovnanie o sumu 1.705,47 EUR. Po pripočítaní uvedenej sumy k sume 389,95 EUR (t.j. k sume, ktorá ostala po odpočítaní vnosov odporcu) je zrejme, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke na vyrovnanie sumu 2.095,42 EUR.

Súdny poplatok

Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písmena c/ zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení účinnom v čase rozhodovania súdu, poplatníkom sú obaja účastníci v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu.

Podľa ustanovenia § 5 ods.1 písmena h/ citovaného zákona, poplatková povinnosť vzniká v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 7 ods.7 citovaného zákona, v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je základom poplatku cena všetkých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadajú.

Podľa položky 6 písm.b) Sadzobníka tvoriaceho prílohu citovaného zákona o súdnych poplatkoch, v znení účinnom v čase začatia tohto konania, súdny poplatok za konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, ak sa konanie skončilo rozsudkom, je 3 % z ceny predmetu konania.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že poplatková povinnosť vznikla v danom prípade v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej a to za konanie o vyporiadanie BSM, pričom poplatníkmi sú obaja účastníci konania. Cenou predmetu konania je cena všetkých aktív tvoriacich BSM, ktoré boli v danom prípade vyporiadané, t.j. 12.788,47 EUR. V zmysle pol.6 písm.b) Sadzobníka tvoriaceho prílohu citovaného zákona o súdnych poplatkoch, bol súdny poplatok v čase podania návrhu na začatia konania o vyporiadanie BSM stanovený vo výške 3 % z ceny predmetu konania, čo v danom prípade činí 383 EUR. Za predpokladu, že by podiely účastníkov konania na vyporiadaní boli rovnaké, každý z nich by znášal povinnosť zaplatiť súdny poplatok v jednej polovici z celej jeho výšky. V danom prípade je z výsledkov konania vo veci samej je zrejmé, že podiely účastníkov na vyporiadaní majetku nie sú rovnaké, súd vychádzal z disparity podielov, ktorá je v prospech navrhovateľky. Preto súd pokladal za spravodlivé, aby navrhovateľka znášala povinnosť zaplatiť súdny poplatok v rozsahu 30 % a odporca v rozsahu 70 % . Navrhovateľku preto zaviazal zaplatiť sumu 114,90 EUR a odporcu sumu 268,10 EUR.

Súd tiež vyslovil, že o náhrade trov štátu a účastníkov rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom súdu, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. (§ 251 O.s.p.)